

Sierra Bermeja härskar över södra Golden Mile i Andalucien

Sierra Bermeja (Gebal Alhambra på moriska) är bergskedjan som bildar den sydvästra flanken av **Serrania de Ronda** i Spanien, med utsikt över Costa del Sol från Marbella till Estepeona. Rik på järn och platina. Färgen på klipporna ger namn åt Sierra, eftersom Bermejo betyder röd. Den högsta toppen heter Royals och är 1.449 meter över havet.

Här finns en unik vegetation tack vare sällsynta geologiska bergarter och dess läge mellan Medelhavet och Atlanten. Korkekskogar dominerar i låglandet, tallskogar i högländet (Black Pine) och de utrottningshotade Pinsapares träden, vid toppen. Området närmast toppen är ett naturskyddsområde kallat **El Pinsapar de Los Reales**, med en yta på cirka 1.236 hektar, är skyddat sedan 1989.

Här finns en stor biologisk mångfald som förstärks av de förflyttningar som fåglarna gör vår och höst. På topparna av **Sierra Bermeja** finns utmärkta möjligheter att observera över 220 arter, särskilt i tider av vandringar mellan Europa och Afrika.

Hur tar man sig dit?

Högst upp på Esteponas "kulle" går det en väg upp i bergen mot **Jubrique**. Det är en mycket kurvig väg och brant uppför. Inget för den som är höjdrädd eftersom man då inte kan njuta av utsikten över kusten och dalgångarna nedanför. Här och var finns källor dit folk åker för att hämta källvatten. Väl uppe kommer man till ett vägskal. Här kan man stanna och njuta av utsikten och kanske ta en paus med kaffe eller till och med lite Cava. Till vänster går vägen – delvis lär den inte vara asfalterad – till **Genalgaucil** och till höger vidare mot **Jubrique**. Men ytterligare till vänster finns en smal krokig "sand" väg upp i naturskyddsområdet. Väg kvaliteten är mycket dålig och vägen så pass smal att får man möte så är det bara att ställa ett par hjul utanför vägen där det stupar rätt ner. Man får ha is i magen men alla hjälps åt så det är inte många som störtar ner vad jag vet.

När man efter några kilometer klättrat färdigt är man uppe på ungefär 1200 meters höjd och man får belöningen – en fantastisk utsikt över hela Costa del Sol. Här ligger en liten venta som är öppen i alla fall över helgerna med tämligen enkel mat. Det råder naturligtvis eldningsförbud, så man har ordnat med grillplatser. Det finns gott om picknick platser med bord och fasta bänkar. Till dryck hämtar man källvatten.

Fortsätter men vägen ytterligare ett hundratal meter kommer man till en vändplan. Parkera bilen och följ stigen som går söderut. Det går lite knagligt över det karga berget med sina lågväxande buskar men här väntar åter en belöning. Denna gång med utsikt utöver Gibraltar och Afrikas berg.

Har man inte satt kaffet i vrångstrupen så kanske man börjar bli sugen på lite mat. Vägen ner till **Jubrique** är bra med Spanska mått mätt. Kurvigt nedför utmed bergssidan. Byn är en typisk vit bergsby. Den äldsta delen av staden är i centrum, strax ovanför kyrkan och Plaza. Till minne av den arabiska perioden finns fortfarande bevarade försvarsmurar. Titta på de egenartade skorstenarna, jubriqueñas med stark personlighet och fantasi. Tidigare fanns det fabriker för rom, sirap, mjöl, och olivolja. Det finns en restaurang i slutet av byn, men fortsatt vägen ner mot floden **Genal**. När du når botten av dalgången ligger det en liten restaurang där ni säkert blir de ända turisterna.

En typisk spansk meny med många tapas. Om ni startade lite före elva så kommer ni hit vid två tiden just innan lokalbefolkningen börjar strömma in. Här intill ligger en campingplats och varför inte ta en vandring uppåt i flodfåran? Både spännande och ger motion. Här kan man se den lilla färgglada Kungsfiskaren om man har tur.

Efter lunch fortsätter ni mot **Gaucin**. Byn namn kommer från det arabiska

ordet för stark klippa "*guazan*". Byn ligger vid foten av berget **Sierra del Hacho** och tack vare sitt strategiska läge satte redan Romarna upp en befästning här. Borgen, **Castillo del Aguila** – Örn borgen - på toppen av berget är från denna tid och har byggts ut av Morerna till den omfattning vi ser idag. För att komma ner till kusten kan man antingen ta av mot **Casares** eller fortsätta mot **Manilva**. På vägen ner mot kusten finns flera vackra rastplatser att stanna vid och ta igen sig efter allt åkande på "alpvägar".

Den lite stillsammare resenären åker från Ronda för att se bergsbyarna på bättre vägar.

Du hittar fler reseskildringar från Andalucien på www.elcastillo.eu